

บทบัญญัติที่ว่าด้วย เครื่องแต่งกาย

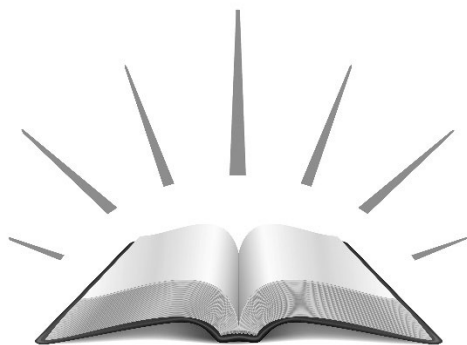
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ - فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ - ١٦

321

บทบัญญัติว่าด้วยเครื่องแต่งกาย

أحكام اللباس - تايلندي

โดยสำนักงานเผยแพร่ แนะนำ และแบ่งปันความรู้สำหรับ
ชาวต่างชาติในซูลฟี

أحكام اللباس

أعدّه وترجمه إلى اللغة التايلندية
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الأولى: ١٠ / ١٤٤٧ هـ.

บทบัญญัติว่าด้วยเครื่องแต่งกาย أحكام اللباس

อิสลามคือศาสนาแห่งความงามและความสะอาด และอนุญาตให้มุสลิมแสดงตนออกมาด้วยภาพลักษณ์ที่งดงาม อีกทั้งยังส่งเสริมในเรื่องดังกล่าว อัลลอฮ์ได้ทรงสร้างเครื่องนุ่งห่มเพื่อใช้ในการปกปิดและเป็นเครื่องประดับ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾

“โอ้ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย แน่นอนเราได้ให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเจ้าแล้ว เพื่อใช้ปกปิดสิ่งที่น่าละอายของพวกเจ้า และให้เป็นเครื่องประดับ และอารมณ์แห่งความยำเกรงนั้นเป็นสิ่งที่ดียิ่ง นั่นคือส่วนหนึ่งจากบรรดาสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้รำลึก” (อัลอะรอฟ : 26)

โดยพื้นฐานแล้ว เครื่องแต่งกายนั้นเป็นที่อนุมัติยกเว้นสิ่งที่มีหลักฐานระบุอย่างชัดเจนว่าต้องห้าม อิสลามไม่ได้กำหนดเครื่องแต่งกายประเภทใดประเภทหนึ่งที่จำเป็นต้อง

สวมใส่เป็นการเฉพาะ แต่ได้วางหลักเกณฑ์ที่จำเป็นต้องมีในเครื่องแต่งกายของมุสลิมไว้ ดังนี้

1. ต้องเป็นเครื่องแต่งกายที่ปกปิดสิ่งที่พึงสงวน (เอาระยะ) และไม่รัดรูปจนเห็นสัดส่วน
2. ต้องไม่เป็นสิ่งที่สวมใส่เพื่อเลียนแบบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา หรือเลียนแบบผู้ที่สื่อชื่อว่ากระทำการชั่วร้ายบางชนิด
3. ต้องไม่มีความฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่าย และเช่นเดียวกันไม่ลำพอง

หากเครื่องแต่งกายมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์เหล่านี้ ก็อนุญาตให้บุคคลหนึ่งสวมใส่ได้ตามความเหมาะสมกับความต้องการและธรรมเนียมปฏิบัติในสังคมของตน กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่มีข้อห้ามระบุไว้ในเรื่องเครื่องแต่งกาย มีดังต่อไปนี้

1. การสวมใส่อาภรณ์ที่ผลิตจากผ้าไหมและทองคำสำหรับผู้ชาย ส่วนผู้หญิงนั้นอนุญาตให้สวมใส่ได้ ทั้งนี้ มีหลักฐานจากอะลีย์ บิน อบีฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ถือผ้าไหมไว้ในมือขวา และถือทองคำไว้ในมือซ้าย แล้วกล่าวว่า

إن هذين حرام على ذكور أمتي

“แท้จริงสองสิ่งนี้เป็นที่ต้งห้ามสำหรับบรรดาผู้ชายในประชาชาติของฉัน” (บันทึกโดยอับนะสาอีย์, อับดูวาจูด และอับนุมาญะฮฺ)

แต่ทว่าอนุญาตให้ผู้ชายสวมแหวนเงิน หรือสวมใส่สิ่งที่มีเงินเป็นส่วนประกอบ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชายสวมใส่กันโดยปกติ

2. การสวมใส่อาภรณ์ที่มีรูปภาพของสิ่งมีชีวิต ไม่อนุญาตให้มุสลิมสวมใส่เครื่องแต่งกายที่มีรูปภาพมนุษย์หรือสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นบนเสื้อผ้า เครื่องประดับ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้สวมใส่ ดังมีรายงานจากอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า เธอได้ซื้อหมอนอิงที่มีรูปภาพปรากฏอยู่ เมื่อท่านเราะสุลคือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เห็น ท่านก็หยุดยืนอยู่ที่ประตูและไม่ยอมเข้าบ้าน เธอกล่าวว่า ฉันสังเกตเห็นความไม่พอใจปรากฏอยู่บนใบหน้าของท่าน ฉันจึงกล่าวว่า “โอ้ท่านเราะสุลฉันขอกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์และต่อเราะสุลของพระองค์ ฉันได้ทำผิดสิ่งใดหรือ” ท่านเราะสุลจึงกล่าวว่า

ما بال هذه التمرقة ؟

“หมอนอิงใบนี้มีอะไรผิดปกติหรือเปล่า” ฉันตอบว่า “ฉันซื้อมาให้ท่านใช้สำหรับรองนั่งและใช้หนุนนอนค่ะ” ท่านเราะสุลจึงกล่าวว่า

إن أصحاب هذه الصور يعذبون يوم القيامة، فيقال لهم أحيوا ما خلقتم

“แต่แท้จริงบรรดาเจ้าของรูปภาพเหล่านี้จะถูกลงโทษในวันกียา มะฮฺ โดยจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงทำให้สิ่งที่คุณเจ้าสร้างขึ้นให้มีชีวิตขึ้นมา” แล้วท่านก็กล่าวอีกว่า

إن البيت الذي فيه الصور لا تدخله الملائكة

“แต่จริงบ้านที่มีรูปภาพอยู่ในนั้น มลาอิกะฮฺ (เทวดา) จะไม่เข้าไป” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์และมุสลิม : 2107, 2105)

3. สิ่งที่ต้องห้ามสำหรับผู้ชาย คือ การปล่อยชายเสื้อผ้ายาวเลยตาตุ่ม ดังมีรายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฆิยัลลอฮฺอันฮฺ กล่าววาท่านเราะฮฺสูล ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าววาท่า

ما أسفل من الكعبين من الإزار ففي النار

“ส่วนใดของชายผ้า ที่อยู่ต่ำกว่าตาตุ่ม ส่วนนั้นจะอยู่ในไฟนรก” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ : 5787)

นี่คือข้อห้ามสำหรับการปล่อยชายเสื้อ กางเกง หรือ เสื้อคลุม และอื่น ๆ ให้อยู่ต่ำกว่าตาตุ่ม ไม่ได้จำเพาะเจาะจง สำหรับผู้ที่ทำด้วยความหึงงาเท่านั้น แต่ผู้ใดที่ทำ

ด้วยความโอ้อวด และหยิ่งผยอง บทลงโทษของเขาก็จะรุนแรงยิ่งกว่า ดังมีรายงานจากอิบน์ อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา กล่าววาท่านเราะฮูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสสลัม กล่าววาท่า

من جر ثوبه خيلاء لم ينظر الله إليه يوم القيامة

“ผู้ใดที่ลากชายเสื้อผ้าของเขาด้วยความโอ้อวด อัลลอฮ์จะไม่ทรงมองไปยังเขาในวันกียามะฮฺ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม : 3665, 2085)

ส่วนผู้หญิงนั้นจำเป็นต้องปล่อยชายเสื้อผ้าให้ยาวจนกระทั่งปกปิดเท้าทั้งสองของเธอ

4. ไม่อนุญาตให้สวมใส่เสื้อผ้าที่โปร่งบาง จนไม่สามารถปกปิดของพิงสงวนได้ หรือเสื้อผ้าที่รัดรูปจนเห็นสัดส่วน ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงก็ตาม

5. ห้ามผู้หญิงเลียนแบบผู้ชาย และห้ามผู้ชายเลียนแบบผู้หญิงในเรื่องเครื่องแต่งกาย ดังมีรายงานจากอิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา กล่าววาท่า

لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم المتشبهين من الرجال

بالنساء ، والمتشبهات من النساء بالرجال

“ท่านเราะฮูสูล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สาปแช่งบรรดาผู้ชายที่เลียนแบบผู้หญิง และบรรดาผู้หญิงที่เลียนแบบผู้ชาย” (บันทึกโดยอัลบุคอรี : 5885)

6. ห้ามเลียนแบบเครื่องแต่งกายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ไม่อนุญาตให้มุสลิมสวมใส่เสื้อผ้าที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังมีรายงานจาก अबดุลลอฮ์ บิน อัมรฺ บิน อัลอาศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา กล่าวว่า ท่านเราะฮูสูล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เห็นฉันสวมเสื้อผ้าสองชั้นที่ย้อมด้วยสีคำฝอย ท่านจึงกล่าวว่า

إن هذه من ثياب الكفار فلا تلبسها

“แท้จริงนี่คือเสื้อผ้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นท่านจงอย่าสวมใส่มัน” (บันทึกโดยมุสลิม : 2077)

สุนนะฮ์และมารยาทในการแต่งกาย

1. หนึ่งในสุนนะฮ์ที่มุสลิมควรปฏิบัติ คือ การกล่าวดูอาห์เมื่อสวมใส่เสื้อผ้าใหม่ ดังมีรายงานจากอบู สะอีด อัลคุดรี เราะฎิยัลลอฮุอันฮู กล่าวว่า ท่านเราะฮูสูล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อท่านได้เสื้อผ้าใหม่ ท่านจะเรียกชื่อมัน ไม่ว่าจะ เป็นเสื้อ หรือผ้าโพกศีรษะ แล้วท่านจะกล่าวว่า

اللهم لك الحمد ، أنت كسوتيه ، أسألك من خيره ، وخير ما صنع له ، وأعوذ بك من شره، وشر ما صنع له

“โอ้อัลลอฮ์ การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิ่งของพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงประทานเครื่องนุ่งห่มนี้แก่ข้าพระองค์ ข้าขอต่อพระองค์ซึ่งความดีของมัน และความดีที่มันถูกทำขึ้นมาเพื่อการนั้น และขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความชั่วของมัน และความชั่วที่มันถูกตัดเย็บขึ้นมาเพื่อการนั้น” (บันทึกโดยอบูดาวูด : 4020)

2. สุนนะฮ์อีกประการ คือ การเริ่มสวมด้วยด้านขวา เมื่อสวมใส่เสื้อผ้า ดังมีรายงานจากอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า

كان النبي صلى الله عليه وسلم يحب التيمن ما استطاع في شأنه كله ، في طهوره ، وترجله، وتعلله.

“ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น ท่านชอบการเริ่มต้นด้วยด้านขวาในทุกกิจการของท่าน เท่าที่ท่านสามารถทำได้ ทั้งในการทำมาสะอาด การหวีผม และการสวมรองเท้า” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม : 426, 268)

เช่นเดียวกันเมื่อสวมรองเท้าก็ให้เริ่มต้นด้วยข้างขวา และเมื่อถอดก็ให้เริ่มต้นด้วยข้างซ้าย มีรายงานจากอับดูรอฮ์เราะฮ์ เราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮู กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุส คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่า

إذا انتعل أحدكم فليبدأ باليمني ، وإذا خلع فليبدأ بالشمال ،
ولينعلهما جميعاً ، أو ليخلعهما جميعاً

“เมื่อคนใดในกลุ่มพวกท่านสวมรองเท้า ก็จงเริ่มต้นด้วยข้างขวา และเมื่อถอด ก็จงเริ่มต้นด้วยข้างซ้าย และจงสวมมันทั้งสองข้าง หรือไม่ก็ถอดมันทั้งสองข้าง” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ และมุสลิม : 5855, 5495)

และในหะดีษนี้ ยังมีข้อห้ามไม่ให้เดินด้วยการสวมรองเท้าเพียงข้างเดียว

3. สุนนะฮ์อีกประการคือ มุสลิมควรใส่ใจในความสะอาดของเสื้อผ้าและร่างกาย ให้มีความสำคัญกับการชำระล้างให้สะอาด เพราะความสะอาดเป็นรากฐานของทุกความงดงามทุกประการ อิสลามได้ส่งเสริมเรื่องความสะอาดและการเอาใจใส่ต่อความสะอาดของร่างกายและเครื่องแต่งกาย

4. ส่งเสริมให้สวมใส่เสื้อผ้าสีขาว ดังหะดีษที่รายงานโดยอิบนุอับบาส เราะฆิยัลลอฮุอันฮูมา กล่าวว่า ท่านเราะฮูลคืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

البسوا من ثيابكم البياض فإنها من خير ثيابكم وكفنوا فيها موتاكم

“พวกท่านจงสวมใส่เสื้อผ้าสีขาว แท้จริงมันเป็นเสื้อผ้าที่ดีที่สุดของพวกท่าน และจงใช้มันห่อหุ้มร่างกายผู้เสียชีวิตในกลุ่มพวกท่าน” (บันทึกโดยอบูดาวูด และคนอื่น ๆ : 915) อย่างไรก็ตามเสื้อผ้าทุกสีนั้นเป็นที่อนุญาต

5. การยึดทางสายกลางและความพอดีในเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับที่อนุญาต อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾

“และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาใช้จ่าย พวกเขาก็ไม่ฟุ่มเฟือยและไม่ตระหนี่ และระหว่างทั้งสองนั้น พวกเขาอยู่สายกลาง” (อัลฟุรคอน : 67)

และท่านเราะฮูลคืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวตามที่มีบันทึกในอัลบุคอรียว่า

كلوا واشربوا والبسوا وتصدقوا من غير إسراف ولا مخيلة

“พวกท่านจงกิน จงดื่ม จงสวมใส่ และจงบริจาค โดยปราศจากความฟุ่มเฟือยและความโอ้อวด”